

[Klaus Hækkerup]

deres budget, og hvilke forhold de bør tage i betragtning, når de vedtager budgetterne.

Men mon ikke kommunerne og amterne de parlamentariske forhold taget i betragtning er interesseret i at følge de aftaler ganske nøje og egentlig også er tilfreds med, at der nu er en flertalsregering at forhandle med?

Netop forhandlingssystemet er jo blevet angrebet af SF. De siger, at der kræves mere åbenhed. Jeg synes egentlig, der er fantastisk megen åbenhed både over for kommunerne og over for borgerne om den indsats, der gøres, og om de rammer, Folketinget lægger for udøvelse af den kommunale virksomhed.

Vi er om ikke daglig så næsten daglig i dialog med borgere, der berøres af den aktivitet, kommunerne udøver. Vi er næsten daglig i kontakt med medlemmer af kommunalbestyrelser, der løbende fortæller os, hvad de synes Folketinget gør rigtigt, og hvad de synes Folketinget gør forkert, med henblik på at samle op, justere undervejs og samle op til de kommende generelle forhandlinger mellem kommunerne og regeringen om rammerne for kommunernes økonomiske aktiviteter.

Når jeg synes, at forhandlingssystemet er fremragende, så er det, fordi det giver basis for en højt kvalificeret dialog og desuden giver den bedst mulige sikkerhed for, at forhandlingsresultatet vil slå igennem i kommunerne. Og endelig vil alternativet til forhandlinger efter det system, vi har, jo være, at man skulle gå ind og lovgive for hver enkelt kommunes område, sådan som vi så den daværende regering gøre det i begyndelsen af 1980'erne.

Det er bestemt ikke en »forhandlingsform«, Socialdemokratiet er tilhænger af. Vi ønsker tværtimod at bevare dialogen med kommunerne, med befolkningen i kommunerne og med de kommunale organisationer om rammerne for kommunernes vilkår.

Da der, som jeg sagde i min indledning, på nuværende tidspunkt forhandles mellem regeringen og kommunerne, kan det være vanskeligt for ikke at sige umuligt på nuværende tidspunkt at sige noget mere præcist om indholdet og forløbet af disse forhandlinger. Traditionelt finder de jo først deres afslutning i løbet af juni måned, sådan at kommunerne i god tid før budgetvedtagelsen i oktober kender de forudsætninger, de kan gøre deres budgetter færdige på.

Målsætningerne for forhandlingerne, sådan som indenrigsministeren har skitseret dem, kan vi fra Socialdemokratiets side fuldt og helt tilslutte os. Det kan vi også eller rettere specielt, fordi der er tale om brede målsætninger.

Udmøntningen sker jo bedst i en dialog med kommunerne og under hensyntagen til de forskellige forhold i den enkelte kommune. Der er kommuner, der har vækst i skolebørnetallet, og det skal der selvfølgelig tages hensyn til i de kommuner, selv om de fleste kommuner har fald i antallet af børn i skolerne.

Sådan er forholdene forskellige fra kommune til kommune, og derfor er det vigtigt, at det, man forhandler om, er brede målsætninger, der overlader en stor del af beslutningskompetencen til kommunalbestyrelserne, som så kan træffe beslutningerne i og efter dialog med borgerne og ud fra de lokale ønsker og forhold.

Overordnet drejer målsætningen sig selvfølgelig også om, at det samlede offentlige resourceforbrug skal fastholdes på en klart lavere stigningstakt end den langsigtede vækst i økonomien, sådan som det også fremgår af regeringsgrundlaget.

Det drejer sig også om bekæmpelse af arbejdsløsheden og forbedring af den offentlige service inden for bl.a. børnepasning, ældreomsorg, sygehusbehandling og behandling af psykisk syge – punkter, som Socialdemokratiet, da vi havde en omtrent tilsvarende debat for knap to år siden, fremhævede som centrale i relation til kommunerne. Set fra vores side er det naturligt at inddrage netop disse områder i forhandlingerne.

Når det gælder det samlede antal offentligt beskæftigede, ved vi, at den offentlige arbejdsstyrke er på ca. 700.000 personer, hvoraf de ca. 500.000 er ansat i kommunerne. Hvis vi skal udnytte den offentlige sektor aktivt – og det mener vi fra Socialdemokratiets side vi skal – i bekæmpelse af arbejdsløsheden, er det derfor naturligt at inddrage kommunerne i den indsats. Samtidig er det jo kommunerne, der har ansvaret for en række af de driftsområder, som jeg nævnte tidligere, hvor det vil være ønskeligt med en forbedring af den offentlige service.

Tingene passer altså sammen. En forbedring af den offentlige service og ansættelse af flere i den offentlige sektor til at forbedre servicen og